

საქმე №1-----

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით
შესავალი ნაწილი

04 მარტი, 2019 წელი

ქ.თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო,

წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგია
მოსამართლე გიორგი ებანოიძე
სხდომის მდივანი სთონა აბულაძე

ბრალდების მხარე:

პროკურორები - რ-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - გ----- - დაბადებული 1-----
----- საქართველოს მოქალაქე, საშუალო განათლების მქონე,
რეგისტრირებული: ო----- ფაქტობრივად მცხოვრები მისამართზე: ქ---
----- ამჟამად პატიმარი.

ადვოკატები - ი-----

კვალიფიკაცია:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“
და მე-3 ნაწილის „გ“ პუნქტები - ქურდობა, ე.ი. სხვისი მოძრავი ნივთის
ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც
მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, ბ----- უკანონო შეღწევით.

სხდომის სახე - ღია

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ - ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

1. სასამართლომ დაადგინა:

2----- უ-----
----- და მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით
ფარულად დაუფლა ი----- კუთვნილ ნივთებს, კერძოდ: 0-----
----- მაისურს, ,----- ზურგჩანთას,-----
----- ნივთებს, ჯამში ღირებულს-----
----- ლარად.

2. ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

ა) სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით

2.1 გ----- მიერ ბრალად შერაცხული ქმედების ჩადენა ემყარება
სისხლის სამართლის საქმეზე არსებულ უდავო მტკიცებულებების
ერთობლიობას: შ----- (1-0-2----- ნ-----
----- (1-0-2---) (2-0-2---) (0-1-2----- ს-----
----- (0-1-2----- ს-----
----- (1-0-2----- ს-----
----- (1-1-
.2----- დაკავების და პირადი ჩხრეკის ოქმებს (2-1-2-----
გამოკითხვის ოქმს.

2.2 მოწმე შ----- სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას დაადასტურა,
რომ 2-----

----- მიიღო ოპერატიული ინფორმაცია რომლის
თანახმადაც, 2-----
----- ნაქურდალ
ნივთებს ინახავდა მისივე საცხოვრებელ სახლში. ა-----
----- ა----- მან დაათვალიერა ქ-----
არსებული კ----- ვ----- ჩანაწერები, ს----- ჩანს გ-----
----- გამოწყობილი, რომელიც ტრიალებდა კ----- მიმდებარე
ტერიტორიაზე და გარკვეული დროის შემდეგ მ-----
გამოვიდა ს-----, ჩ----- დატოვა შემთხვევის
ადგილი.

2.3 მოწმე გ----- სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას დაადასტურა,
რომ 2----- დ-----
ქუჩაზე ი----- კუთვნილი ბ---- ქურდობის ფაქტთან
დაკავშირებით. აღნიშნული დანაშაული ჩადენილი უნდა ყოფილიყო 1-----
----- დ-----
----- სხვა საგამოძიებო მოქმედებაში
მონაწილეობა არ მიუღია.

2.4 მოწმე **ი**----- სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას დაადასტურა, რომ მუშაობს შ-----
----- თანამდებობაზე. 2----- მ-----
----- იმყოფებოდა თ---- საცხოვრებელ სახლთან ა-----
----- სხვა საგამოძიებო მოქმედებებში მონაწილეობა არ მიუღია.

2.5 მოწმე **ბ**----- სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას დაადასტურა, რომ ვ-----
----- მიმართვის საფუძველზე ჩაატარა ო-----
----- წარდგენილ იქნა ს-----

2.6 მოწმე **ს**----- სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას დაადასტურა, რომ მუშაობს კ-----
----- მათი კ----- მდებარეობს ყ----- უყენია კამერები, რომლებიც ს----- ყველა მხრიდან, მ-----
----- ამოიღეს ვ-----
--- რაზეც მან ხელმოწერით დაადასტურა საგამოძიებო მოქმედების კანონიერება.

2.7 მოწმე **ქ**----- სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას დაადასტურა, რომ შ-----
----- ჩაატარა დ-----

2.8 მოწმე **ქ**----- სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას დაადასტურა, რომ 2-----

 ----- ა -----

 ----- ბ -----

2.9 მოწმე **შ**----- სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას დაადასტურა, რომ მუშაობს **შ**-----
 ----- თანამდებობაზე. 2----- მისმა თანამშრომელმა ი-----
 --- მ----- იმდროისათვის იმყოფებოდა **უ**----- ტერიტორიაზე. მ-----
 დავალებით თ----- ერთად გავიდა **გ**----- დასაკავებლად. ადგილზე მისვლის შემდეგ **გ**----- **შ**-----
 -----ედლო შეეჩერებ--
 - ბრალდებული. 3----- გააცნეს **გ**----- განჩინება პირის დაკავების შესახებ, რაზეც ამ უკანასკნელმა დაადასტურა ხელმოწერით. 3-----

ბ) სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ბ----- უკანონო შეღწევით

2.1- **დაზარალებულმა** ი----- სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას დაადასტურა, რომ დ----- ცხოვრობს ქ----- 2-----
 გადაწყვიტა წასულიყო ბ----- ჩამოსაყვანად, რის გამოც ჩ-----
 ----- კარი. მ----- დაბრუნებულებმა დაინახეს ბ----- ა-----
 ----- შესაძლო დანაშაულის ფაქტთან დაკავშირებით სასწრაფოდ დარეკა ს----- 3----- მისვლისთანავე დაათვალიერეს ბ---, რის შემდეგაც დაიწყო საგამოძიებო მოქმედებები, შედგა შესაბამისი ოქმებიც, რომლის ნადმვილობა ხელმოწერითაც დაადასტურა. მისი ინფორმაციით მისი ბ----- წაღებული იყო ი----- მაისური, **შ**----- ზურგჩანთა, ,----- ლეპტოპი და ო----- ნ-----
 -- (----- საგამოძიებო მოქმედებაში - ამოცნობაში

მონაწილეობით ამოიცნო მისი კუთვნილი ი----- მაისური,
რ-----
----- მის მიმართ განხორციელებული დანაშაულებრივი ქმედებით
მიადგა ზიანი დაახლოვებით----- ლარის ოდენობით.

2.1- მოწმე ს----- სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას
დაადასტურა ი----- მიერ სასამართლოსთვის მიცემული ჩვენება
და დამატებით განმარტა, რომ ბ----- დაბრუნებულებს დ-----
-- ღია, ხოლო კარის გაღების შემდგომ დაინახეს ა----- მისი
ინფორმაციით ბ----- იყო შესული ფ----- გავლით, რადგან ფ-----
რაფაზე დაწყობილი სხვადასხვა ნ----- ძირს ეყარა, ამასთან, ვინაიდან მ-----
----- დახმარებით დამნაშავეს შეეძლო
ა----- ბ-----.

3. ქმედების სამართლებრივი შეფასება:

3.1. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად,
„მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი
რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე
მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის
დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ
შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი
სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის
შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი
განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა,
რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

3.2 სასამართლო აღნიშნავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცების
სტანდარტი დადგენილია ასევე ა----- უფლებათა ევროპული
სასამართლოს მიერ. აღნიშნულთან დაკავშირებით, ა----- უფლებათა
ევროპულმა სასამართლომ საქმეში *Taniş and Others v. Turkey* (no.
65899/01, ECHR 30/1-/2005) განმარტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი
მტკიცებულებების შეფასებისას, სასამართლო ითვალისწინებს უკვე
დადგენილ სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება
შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლიერი, ნათელი და
შეთანხმებული დასკვნებიდან, ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან.
დამატებით უნდა აღინიშნოს, რომ მხარეთა ქცევა მტკიცებულებათა
მოპოვებისას შესაძლებელია იყოს მხედველობაში მიღებული“.

3.3. საქმეში - *Shlychkov v. Russia*, (no. [40-52/05](#), § 56, ECHR 09/02/2016)
მტკიცებულებათა შეფასებისას, სასამართლო იყენებს „გონივრულ ეჭვს
მიღმა“ მტკიცებულებით სტანდარტს, მაგრამ ამატებს, რომ ასეთი მტკიცება
შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ძლიერი, აშკარა და
ურთიერთშეთანხმებული დასკვნებიდან ან ანალოგიური ფაქტის შესახებ
უტყუარი პრეზუმფციების ერთობლიობიდან (ასევე იხ.: *Keller v. Russia*,

no. [26824/04](#), § 1-4, ECHR 17/1-/2013; Huseynli and others v. Azerbaijan, no(s).[67360/1](#)-, [67964/1](#)-, [69379/1](#)-, § 87, ECHR 1-/02/2016; Baka v. Hungary [GC], No. 20261/1- §143, ECHR 23/06/2016; Zyakun v. Ukraine, no. 34006/06, §40, ECHR 2-/02/2016).ქ

3.4. აღნიშნულიდან გამომდინარე, შეიძლება ითქვას, რომ მტკიცების სტანდარტი არაა სავალდებულო იყოს აბსოლუტურად სარწმუნო, თუმცა, უნდა აკმაყოფილებდეს შესაძლებლობის საკმაოდ მაღალ სტანდარტს და უნდა ტოვებდეს მხოლოდ უმნიშვნელო შესაძლებლობას საპირისპიროს არსებობაში.

3.5. რაც შეეხება საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასებას, ა-----
უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა, არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ა-----
უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain, no. 1-590/93, 06/1-/1988, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ა-----
--- უფლებათა ევროპული სასამართლოს 201- წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე Bulychyev v. Russia, no. [240-6/04](#), 04/1-/201-, პუნქტი 32).

3.6. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო საქმის არსებით სხდომაზე გამოკვლეულ მტკიცებულებებს და საქმეში არსებულ სხვა, პრეიუდიციულად მიჩნეულ მტკიცებულებებს აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია განაჩენის **პირველ** პუნქტში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

3.7 სასამართლომ ზემოხსენებული შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობითა და ა----- უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ დადგენილი სტანდარტების შესაბამისად, შეაფასა რა სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებები, მივიდა დასკვნამდე, რომ ბრალდების მხარის მიერ გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით იქნა დადასტურებული გ----- მიერ ქურდობის ჩადენა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, ჩადენილი ბ---- უკანონო შეღწევით. კერძოდ, მოცემულ შემთხვევაში ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით დადგენილია, რომ 2-----

----- უ-----
--- და მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით ფარულად დაუეფლა ი-----
----- კუთვნილ ნივთებს, კერძოდ: 0-----
----- მაისურს, ,----- ზურგჩანთას,-----

----- ნივთებს, ჯამში ღირებულს----- ლარად.

3.8. სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის „ა“ და მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით კრიმინალიზებულია ქურდობა, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, ჩადენილი ბ----- უკანონო შეღწევით. განსახილველი დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის სახეობითი ობიექტია საკუთრების ურთიერთობა მთლიანად; იგი მოიცავს როგორც ყველა მესაკუთრის მიერ თ----ი ქონების მფლობელობის, სარგებლობისა და განკარგვის უფლებას, ასევე ქონების სხვა კანონიერი მფლობელის უფლებასაც, ხოლო უშუალო ობიექტს კი წარმოადგენს ისეთი ქონებრივი ურთიერთობა, რომელიც დაკავშირებულია კონკრეტული საკუთრების ან ქონების ფლობასთან. საქართველოში საკუთრების უფლება დაცულია საქართველოს კონსტიტუციის მე-19 მუხლით და სხვა საკანონმდებლო ნორმებით, მათ შორის ეს უფლება განმტკიცებულია საერთაშორისო მასშტაბით 1948 წელს მიღებული ა----- უფლებათა საერთაშორისო დეკლარაციის მე-17 მუხლით. აღნიშნული მუხლის პირველი პუნქტის მიხედვით, „ყოველ ადამიანს აქვს უფლება ფლობდეს ქონებას როგორც ერთპიროვნულად, ასევე სხვებთან ერთად...“

3.9. კანონმდებლის მიერ დაკონკრეტებულია ის აუცილებელი პირობები, რომელთა უტყუარად დადგენის შემდეგ არის მხოლოდ შესაძლებელი პირის მიერ ჩადენილი ქმედების სსკ-ის 177-ე მუხლით გათვალისწინებული ქმედების დანაშაულად კვალიფიკაცია, კერძოდ, აუცილებელია დადგენილი იქნეს: 1) ნივთის კუთვნილება და სახე (ნივთი უნდა განეკუთვნოდეს მოძრავ ნივთს და უნდა იმყოფებოდეს სხვა სუბიექტის საკუთრებაში/მფლობელობაში); 2) დამნაშავის მიერ დაზარალებულის მიმართ განხორციელებული უნდა იქნეს აღნიშნული მუხლით გათვალისწინებული ქმედება (ნივთის ფარული დაუფლება).

3.1-. რაც შეეხება გ----- ქმედების მაკვალიფიცირებელ გარემოებებს მათ სასამართლო მიმოიხილავს დეტალურად:

•კერძოდ, გ----- აღნიშნულ ქმედების შედეგად გამოიწვია მნიშვნელოვანი ზიანი. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის შენიშვნის თანახმად, კოდექსის ამ თავში მნიშვნელოვან ზიანად ითვლება ნივთის (ნ-----ს) ღირებულება 150 ლარის ზევით. სისხლის სამართლის საქმეზე გამოკვლეული მტკიცებულებებით ცალსახად დგინდება, რომ კანონმდებლის მიერ დადგენილ მინიმალურ ზღვარს ბევრად აღემატება ზიანი, რაც გამოიწვია გ----- მიერ ჩადენილ მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეულ ქმედებით. განსახილველ შემთხვევაში დაზარალებულის ჩვენებით დადგენილია, რომ იმ ნ-----ს საერთო ღირებულება, რომელთა ფარულად დაუფლებაც მოახერხა გ----- შეადგენს დაახლოვებით ნ----- ლარს.

•რაც შეეხება კიდევ ერთ მაკვალიფიცირებელ გარემოებას - ქმედების

ჩადენას ბ---- უკანონო შეღწევით, აღნიშნულ ნაწილში დაზარალებულის ჩვენებებით დადგენილია, რომ ბ----- წასვლამდე ბ--- დაკეტა. ასევე, ბ---სი შეღწევის ფაქტს ადასტურებს თავად გ-----

3.1-. სასამართლო განმარტავს, რომ სისხლის სამართლის საქმისწარმოება სისხლისამართლებრივი დევნის დაწყების მომენტიდან მიმდინარეობს მხარეთა შეჯიბრებითობის პრინციპის საფუძველზე, რა დროსაც სასამართლოში სწორედ მხარეებმა უნდა წარადგინონ ის მტკიცებულებები, რომლის საფუძველზეც ისინი ადასტურებენ ან უარყოფენ ფაქტებს, ხოლო სასამართლო მხარეთა მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებების საქმის არსებით სხდომაზე გამოკვლევის შემდეგ ადგენს არსებობს თუ არა ესა თუ ის ფაქტი ან ქმედება, რის შემდეგაც ახდენს მის სამართლებრივ შეფასებას. ამასთან, სასამართლოს მიზანშეწონილად მიაჩნია ყურადღება გაამახვილოს იმ გარემოებაზე, რომ სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებების, მათ შორის მხარეთა მიერ უდავოდ მიჩნეული მტკიცებულებების შეფასებას ახდენს ცალ-ცალკე და ერთობლიობაში მათი სანდოობისა და სარწმუნოობის კუთხით, რა დროსაც კონკრეტული ფაქტობრივი გარემოებების უტყუარად მიჩნევისას სასამართლო ხელმძღვანელობს კანონმდებლის მიერ დაწესებული მაღალი, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით, ხოლო აღნიშნული სამართლებრივი სტანდარტი გულისხმობს, რომ სასამართლომ ეჭვის გამომრიცხავად მიიჩნიოს ის, რომ კონკრეტული მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები საკმარისია რათა ობიექტური პირი დარწმუნდეს ამა თუ იმ ფაქტობრივი გარემოების ნამდვილობაში და უტყუარობაში.

3.1-. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის მე-31 მუხლის მე-7 პუნქტის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. ეს კონსტიტუციური დებულება განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან აცილების საყოველთაოდ აღიარებულ პრინციპს „in dubio pro reo“, რომლითაც დაუშვებელია პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასიათის ბრალდებების საფუძველზე და სისხლისამართლებრივი დევნის პროცესში ა----- უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტიას წარმოადგენს.

3.13. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოში წარმოდგენილი ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ გ----- ჩაიდინა - ქურდობა, ე.ი. სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, ბ---- უკანონო შეღწევით, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 მუხლის „ბ“ ქვეპუნქტებით. ამასთან, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების

ანალიზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

4.1 გ----- პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია.

5. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

5.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 2-9-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე სსკ-ის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

5.2. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ.

5.3. განაჩენის 5.1. და 5.2. პუნქტებთან მიმართებით სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თ----ი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

5.4. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედება ისჯება თ----უფლების აღკვეთით, ვადით - ოთხიდან შვიდ წლამდე. განსახილველ შემთხვევაში, სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას ითვალისწინებს პირის ინდივიდუალურ მახასიათებლებს, ასევე ერთიანობაში აფასებს სისხლის სამართლის საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს. ამასთან გ----- არ გააჩნია პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი რაიმე გარემოება და მიიჩნევს, რომ მსჯავრდებულის

მიმართ მინიმალური სასჯელის გამოყენებით ვერ იქნება მიღწეული სასჯელის კანონისმიერი მიზნები.

5.5. სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასჯელის მიზანია სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო მიიჩნევს, რომ გ----- რესოციალიზაციისათვის, სამართლიანობის პრინციპიდან გამომდინარე, ასევე ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნებისთვის, მსჯავრდებულის პიროვნების გათვალისწინებით, მას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული სანქციის ფარგლებში სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს თ----უფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) წლის ვადით.

6. ნივთიერი მტკიცებულების საკითხის გადაწყვეტა:

6.1. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 81-ე მუხლის შესაბამისად, სისხლის სამართლის საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ:

სუნის კვლები, ანაწმენდები, დაქტილოფირი და ნერწყვის ნიმუში - განადგურდეს. 2. გ----- პირადი ჩხრეკისას ამოღებული მაისური - გადაეცეს კანონიერ მფლობელს. 3. ლაზერული დისკი - დაერთოს საქმეს მისი შენახვის ვადით.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 2-8-260-ე, 269-ე, 271-274-ე, 279-ე, 292-293-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

1. გ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „გ“ პუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელად განესაზღვროს 06 (ექვსი) წლით თ----უფლების აღკვეთა.

2. გ----- სასჯელის ვადაში ჩათვალოს პატიმრობის პერიოდი და სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების დღიდან - 2-----

3. ნივთიერი მტკიცებულებები: 1. სუნის კვლები, ანაწმენდები, დაქტილოფირი და ნერწყვის ნიმუში - განადგურდეს. 2. გ----- პირადი ჩხრეკისას ამოღებული მაისური - გადაეცეს კანონიერ მფლობელს. 3. ლაზერული დისკი - დაერთოს საქმეს მისი შენახვის ვადით.

4. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

5. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:
ეზანოიძე

გიორგი